



EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

© Këshilli i Evropës, 2021. Përkthimi jozyrtar i bërë nën Projektin "Forcimi i institucioneve të Kosovës* në luftën kundër torturës, keqtrajtimit dhe trajtimit degradues". Projekti bashkëfinancohet nga ana e qeverisë Norvegjeze dhe Këshillit të Evropës. Ky përkthim nuk e obligon Gjykatën.

© Council of Europe, 2021. Unofficial translation made under the Project on "Strengthening Kosovo* Institutions in Fight against Torture, Ill-treatment and Degrading Treatment". The project is funded by Norwegian government and the Council of Europe. This translation does not bind the Court.

© Conseil de l'Europe, 2021. Cette traduction non officielle a été faite dans le cadre de Project "Renforcer les institutions du Kosovo* dans la lutte contre la torture, les mauvais traitements et les autres traitements dégradants". Le projet est financé par le gouvernement norvégien et le Conseil de l'Europe. Cette traduction ne lie pas la Cour.

* Të gjitha referencat për Kosovën, si për territorin, institucionet apo popullsinë, në këtë tekst duhet të kuptohen në përputhje të plotë me Rezolutën 1244 të Kombeve të Bashkuara dhe pa ndonjë paragjykim për statusin e Kosovës

* All references to Kosovo, whether the territory, institutions or population, in this text shall be understood in full compliance with United Nations Security Council Resolution 1244 and without prejudice to the status of Kosovo.

* Toute référence au Kosovo mentionnée dans ce texte, qu'elle concerne le territoire, les institutions ou la population, doit se comprendre en plein conformité avec la Résolution 1244 du Conseil de Sécurité de l'Organisation des Nations Unies et sans préjuger du statut du Kosovo.

Fletë faktesh - migrantët e mitur të pashoqëruar në paraburgim

Qershor 2020

Kjo fletë faktesh nuk obligon gjykatën dhe nuk është e plotë

Migrantët e mitur të pashoqëruar në paraburgim

Shih edhe fletën e fakteve për "[Migrantët e shoqëruar në paraburgim](#)" dhe "[Migrantët në paraburgim](#)".

"Është e rëndësishme të kihet parasysh se [cenueshmëria ekstreme e fëmijës] është faktor kyç dhe...ka përparësi ndaj çfarëdo konsiderate që lidhet me...statusin e imigrantit të paligjshëm." (aktgjykimi [Mubilanzila Mayeka dhe Kaniki Mitunga k. Belgjikës](#) i datës 12 tetor 2006, § 55)

"Fëmijët kanë nevoja specifike që lidhen veçanërisht me moshën dhe mungesën e pavarësisë, por edhe me statusin e tyre të azilkërkuesit. Gjykata [Evropiane] [e të Drejtave të Njeriut] po ashtu ka vërejtur se Konventa për të Drejtat e Fëmijëve inkurajon Shtetet të marrin masat e duhura për të siguruar që një fëmijë i cili po kërkon të marrë statusin e refugjatit të gëzojë mbrojtje dhe ndihmë humanitare, pavarësisht nëse fëmija është vetëm ose i shoqëruar nga prindërit e tij ose të saj..." (aktgjykimi [Abdullahi Elmi dhe Aweys Abubakar k. Maltës](#) i datës 22 nëntor 2016, § 103)

Kushtet e paraburgimit

[Mubilanzila Mayeka dhe Kaniki Mitunga k. Belgjikës](#) (shih gjithashtu më poshtë nën "Privimi i lirisë" dhe "E drejta për respekt për jetën familjare")

12 tetor 2006

Ky rast kishte të bënte me ndalimin gati dy muajsh në një qendër transiti për të rritur të drejtuar nga Zyra e të Huajve pranë aeroportit të Brukselit të një shtetaseje kongoleze pesë vjeçare që udhëtonte e vetme për t'u bashkuar me nënën që kishte marrë statusin e refugjatit në Kanada dhe kthimin më pas të saj në vendin e origjinës. Parashtruesit (nëna dhe fëmija) konsideronin në veçanti se ndalimi i fëmijës përbënte trajtim çnjerëzor ose degradues.

Gjykata Evropiane e të Drejtave të Njeriut vlerësoi se kishte pasur **shkelje të nenit 3** (ndalimi i trajtimit çnjerëzor ose degradues) të [Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut](#) në lidhje me fëmijën, duke gjetur se ndalimi i saj kishte demonstruar mungesë të humanitetit dhe përbënte trajtim çnjerëzor. Ajo vuri në dukje në veçanti se fëmija, i

pashoqëruar nga prindërit, ishte ndaluar për dy muaj në një qendër të destinuar për të rritur, pa asnjë këshillim ose ndihmë edukative nga një person i kualifikuar i caktuar posaçërisht për atë qëllim. Edhe kujdesi që i ishte ofruar kishte qenë i pamjaftueshëm për të përmbushur nevojat e saj. Për më tepër, për shkak të moshës së saj shumë të re, faktit që ajo ishte e huaj e me qëndrim të paligjshëm në një vend të huaj dhe faktit që ishte e pashoqëruar nga familja e saj, fëmija ishte në një situatë jashtëzakonisht të ndjeshme. Megjithatë, nuk ekzistonte ndonjë kornizë specifike ligjore që rregullonte situatën e të miturve të huaj të pashoqëruar dhe ndonëse autoritetet ishin vënë në një pozicion për të parandaluar ose korigjuar situatën, ata nuk kishin arritur të merrnin masat e duhura për të përmbushur detyrimin e tyre për t'u kujdesur për fëmijën.



[Rahimi k. Greqisë](#) (shih edhe më poshtë, në "Privimi i lirisë")

5 prill 2011

Ky rast kishte të bënte veçanërisht me kushtet në të cilat mbahej një azilkërkues i mitur afgan, i cili kishte hyrë në Greqi në mënyrë të paligjshme, në qendrën e paraburgimit Pagani në ishullin e Lesbos dhe më pas u lirua me qëllim të dëbimit të tij.

Gjykata gjeti se kishte pasur **shkelje të nenit 3** (ndalimi i trajtimit çnjerëzor ose degradues) të Konventës, duke konstatuar, me gjithë konsideratën se ndalimi kishte zgjatur vetëm dy ditë, se kushtet e ndalimit të parashtruesit përbënin në vetvete trajtim degradues. Ajo vuri në dukje veçanërisht se kushtet e ndalimit në qendër, veçanërisht në lidhje me akomodimin, higjienën dhe infrastrukturën, ishin aq të këqija saqë minonin vetë kuptimin e dinjitetit njerëzor. Për më tepër, për shkak të moshës dhe rrethanave personale, parashtruesi kishte qenë në pozitë jashtëzakonisht të prekshme dhe autoritetet nuk kishin marrë parasysh rrethanat e tij individuale kur e vendosën në qendër të ndalimit.

[Mohamad k. Greqisë](#) (shih edhe më poshtë, në "Privimi i lirisë")

11 dhjetor 2014

Ky rast kishte të bënte veçanërisht me kushtet e ndalimit të parashtruesit, një shtetas irakian i cili ishte i mitur i pashoqëruar në kohën e arrestimit, në pikën kufitare Soufli, në pritje të largimit të tij. Ai ankohej se statusi i tij si i mitur nuk ishte marrë parasysh kur ishte mbajtur në pikën kufitare Soufli dhe për kushtet e tij të paraburgimit atje.

Gjykata vendosi se kishte pasur **shkelje të nenit 3** (ndalimi i trajtimit çnjerëzor ose degradues) të Konventës, duke gjetur se kushtet e ndalimit të parashtruesit në pikën kufitare Soufli përbënin trajtim çnjerëzor dhe degradues.

Gjykata vuri në dukje në veçanti se parashtruesi qëndroi i burgosur për më shumë se pesë muaj, në kushte të papranueshme siç përshkruhet, *mes tjerash*, [nga Komiteti Evropian për Parandalimin e Torturës \(CPT\)](#). Gjykata gjithashtu vendosi që kishte pasur **shkelje të nenit 13** (e drejta për zgjidhje efektive) të Konventës **në lidhje me nenin 3**, duke konstatuar se parashtruesi nuk kishte asnjë mjet efektiv juridik me të cilin të ankohej për kushtet e paraburgimit të tij.

[Abdullahi Elmi dhe Aweys Abubakar k. Maltës](#) (shih edhe më poshtë, te "Privimi i lirisë")

22 nëntor 2016

Ky rast kishte të bënte me ndalimin në Qendrën e Kazermave Safi të dy shtetasve somalezë për tetë muaj duke pritur rezultatin e procedurës së tyre të azilit, dhe në veçanti, për rezultatin e procedurës që synonte të përcaktonte nëse ata ishin të mitur apo jo. Ata u ankuan në veçanti për kushtet e mbajtjes së tyre në qendrën e imigrimit.

Gjykata vendosi se kishte pasur **shkelje të nenit 3** (ndalimi i trajtimit çnjerëzor ose degradues) të Konventës, duke gjetur se në këtë rast, efekti përmbledhës i kushteve për të cilat ishin ankuar, ambient i tejngarkuar me njerëz, mungesë drite dhe ventilimi, mungesë të aktiviteteve të organizuara dhe një atmosferë e tensionuar dhe e dhunshme, për një periudhë prej tetë muajsh, së bashku përbënin trajtim çnjerëzor dhe degradues.

Këto kushte bëheshin edhe më të vështira kur kihet parasysh statusi i ceneshem i parashtruesve si azilkërkues dhe të mitur. Në të vërtetë, nuk kishte pasur asnjë mekanizëm mbështetës për ta dhe kjo, e kombinuar me mungesën e informacionit se çfarë do të ndodhte me ta ose sa kohë do të mbaheshin në paraburgim, veçse e kishte përkeqësuar frikën e tyre. Për më tepër, në rastin në fjalë, parashtruesit, të cilët ishin gjashtëmbëdhjetë dhe shtatëmbëdhjetë vjeç, ishin edhe më të rrezikuar se çdo azilkërkues tjetër i rritur i ndaluar në atë kohë për shkak të moshës së tyre.

H.A dhe të tierët k. Greqisë (nr. 19951/16)

28 shkurt 2019

Ky rast kishte të bënte me vendosjen e nëntë migrantëve, të mitur të pashoqëruar, në stacione të ndryshme policie në Greqi, për periudha që varionin nga 21 deri në 33 ditë. Migrantët më pas u transferuan në qendrën e pritjes Diavata dhe më pas në objekte speciale për të mitur. Të gjithë parashtruesit u ankuan në veçanti për kushtet e tyre të paraburgimit dhe për mungesën e një mjetei efektiv juridik me të cilin mund të ankoheshin për ato kushte. Ata po ashtu pretendonin se ishin vendosur në qelitë e policisë dhe nuk kishin qenë në gjendje të parashtronin ndonjë ankesë për të sfiduar ligjshmërinë e paraburgimit të tyre.

Gjykata vendosi që kishte pasur **shkelje të nenit 3** (ndalimi i trajtimit çnjerëzor ose degradues) të Konventës për shkak të kushteve të mbajtjes së parashtruesve në stacione të policisë. Ajo gjeti në veçanti se kushtet e mbajtjes të cilave u ishin nënshtruar parashtruesit në stacione të ndryshme policie përbënin trajtim degradues dhe shpjegoi se ndalimi në ato objekte mund të kishte bërë që ata të ndiheshin të izoluar nga bota e jashtme, me pasoja potencialisht negative për mirëqenien e tyre fizike dhe morale. Gjykata po ashtu vendosi që kushtet e jetesës në qendrën Diavata, e cila kishte një zonë të sigurt për të miturit e pashoqëruar, **nuk e kishin tejkaluar pragun e seriozitetit të kërkuar për t'u thirrur në nenin 3** të Konventës. Më tej, gjykata ishte e mendimit se parashtruesit nuk kishin pasur mjete të efektshme juridike dhe për këtë arsye vendosi që kishte pasur **shkelje të nenit 13** (e drejta për mjet efektiv juridik) të Konventës **në lidhje me nenin 3**. Në fund, Gjykata vendosi se kishte pasur **shkelje të nenit 5 §§ 1 dhe 4** (e drejta për liri dhe siguri / e drejta për vendim të shpejtë mbi ligjshmërinë e masës së paraburgimit) të Konventës, duke gjetur në veçanti se vendosja e parashtruesve në pikat kufitare dhe stacionet e policisë mund të konsiderohej si privim i paligjshëm i lirisë. Gjykata po ashtu vuri në dukje se parashtruesit kishin kaluar disa javë në stacionet e policisë përpara se Shërbimi Kombëtar i Solidaritetit Social ("EKKA") të rekomandonte vendosjen e tyre në qendrat e pritjes për të miturit e pashoqëruar; dhe se prokurori publik në Gjykatën Penale, i cili ishte kujdestari i tyre ligjor, nuk i kishte vendosur ata në kontakt me një avokat dhe nuk kishte paraqitur as ankesë në emër të tyre me qëllim të ndërprerjes së paraburgimit të tyre në stacionet e policisë me qëllim që të përshpejtonte bartjen e tyre në objekte të duhura.

Sh.D. dhe të tierët k. Greqisë, Austrisë, Kroacisë, Hungarisë, Maqedonisë së Veriut, Serbisë dhe Sllovenisë (nr. 14165/16)

13 qershor 2019

Ky rast kishte të bënte me kushtet e jetesës së pesë të miturve migrantë të pashoqëruar nga Afganistani, të cilët hynë në Greqi si të mitur migrantë të pashoqëruar në vitin 2016, kur ata ishin midis 14 dhe 17 vjeç. Më saktësisht, dy nga parashtruesit u ankuan për kushtet e tyre të jetesës në stacionet policore Polykastro dhe Filiata, ku ishin mbajtur në "mbajtje mbrojtëse", ndërsa katër parashtrues u ankuan për kushtet e tyre të jetesës në kampin në Idomeni. Tre nga parashtruesit po ashtu argumentonin se vendosja e tyre në mbajtje mbrojtëse në stacionet policore në Polykastro, Filiata dhe Aghios Stefanos përbënte heqje të paligjshme të lirisë.

Gjykata shpalli ankesat kundër Austrisë, Kroacisë, Hungarisë, Maqedonisë së Veriut, Serbisë dhe Sllovenisë **të papranueshme** si qartazi të pabazuara. Ajo më tej theksoi se kishte pasur **shkelje të Nenit 3** (ndalimi i trajtimit çnjerëzor ose degradues) të Konventës. Së pari, Gjykata gjeti se kushtet e paraburgimit të tre prej parashtruesve në stacione të ndryshme policie përbënin trajtim degradues, duke vërejtur se ndalimi në këto vende mund të ngjallte tek personat në fjalë ndjenjën e izolimit nga bota e jashtme, me pasoja të mundshme negative për mirëqenien e tyre fizike dhe mendore. Së dyti, ajo vuri në dukje se autoritetet nuk kishin bërë gjithçka që në mënyrë të arsyeshme mund të pritej prej tyre për të përmbushur detyrimin për të siguruar dhe mbrojtur katër parashtruesit, të cilët kishin jetuar për një muaj në kampin Idomeni në një mjedis të papërshtatshëm për adoleshentët. Ky obligim binte mbi shtetin grek në lidhje me personat që ishin veçanërisht të prekshëm për shkak të moshës së tyre.

Gjykata gjithashtu vendosi se kishte pasur **shkelje** nga Greqia **të nenit 5 § 1** (e drejta për liri dhe siguri) të Konventës në lidhje me tre parashtrues, duke konstatuar se vendosja e këtyre parashtruesve në stacionet e policisë përbënte heqje të lirisë pasi Qeveria greke nuk kishte shpjeguar pse autoritetet i kishin vendosur parashtruesit së pari në stacionet e policisë - dhe në kushte degraduese të paraburgimit - në vend që t'i dërgonin në akomodim të përkohshëm alternativ. Andaj ndalimi i atyre parashtruesve nuk kishte qenë i ligjshëm.

Moustahi k. Francës

25 qershor 2020 (Aktgjykimi i Dhomës¹)

Ky rast kishte të bënte me kushtet në të cilat dy fëmijë komorianë, të kapur kur hynë në mënyrë të paligjshme në territorin francez në Mayotte, u vendosën në mbajtje administrative së bashku me të rriturit, të lidhur në mënyrë arbitrare me njërin prej tyre për qëllime administrative, dhe me shpejtësi u kthyen në Komore pa shqyrtim të kujdesshëm dhe individual të situatës së tyre. Të dy fëmijët gjithashtu u ankuan se ishin privuar nga liria e tyre në mënyrë të paligjshme dhe të padrejtë. Ata të dy, dhe babai i tyre, më tej u ankuan për refuzimin e autoriteteve franceze për t'ia besuar fëmijët babait të tyre në vend se t'i vendosnin ata vetëm në paraburgim administrativ dhe të lejonin kontakte midis tyre gjatë ndalimit të fëmijëve.

Gjykata vendosi që kishte pasur **shkelje të Nenit 3** (ndalimi i trajtimit çnjerëzor ose degradues) të Konventës në lidhje me të dy fëmijët parashtrues, për shkak të kushteve të mbajtjes në paraburgim dhe kushteve të kthimit të tyre në Komore. Lidhur me dy fëmijët si të mitur të pashoqëruar, gjykata gjeti se ata në mënyrë arbitrare ishin lidhur me njërin nga migrantët e pranishëm në anije, i cili sipas raporteve kishte deklaruar se po i shoqëronte. Në veçanti, Gjykata u bind se ky formalitet nuk kishte kërkuar të ruante interesat më të mira të fëmijëve, por përkundrazi të siguronte largimin e tyre të shpejtë në Komoret. Gjykata po ashtu vuri re se kushtet e paraburgimit të dy fëmijëve kishin qenë të njëjta me ato të të rriturve të kapur në të njëjtën kohë me ta. Duke pasur parasysh moshën e fëmijëve (pesë dhe tre vjeçar në atë kohë) dhe faktin që ata ishin lënë të përballeshin vetë me situatën, Gjykata arriti në përfundimin se ndalimi i tyre vetëm mund t'u kishte shkaktuar atyre stres dhe ankth, me pasoja veçanërisht traumatike për gjendjen e tyre mendore. Në këtë rast, Gjykata ishte e mendimit se autoritetet kishin dështuar të siguronin që fëmijët të trajtoheshin në mënyrë të pajtueshme me dispozitat e Konventës dhe gjeti që ky trajtim tejkalon pragun e seriozitetit për qëllimet e Nenit 3. Gjykata gjithashtu vendosi që kishte pasur **shkelje të nenit 5 § 1** (e drejta për liri dhe siguri), **shkelje të nenit 5 § 4** (e drejta për një vendim të shpejtë mbi ligjshmërinë e paraburgimit), **shkelje të nenit 8** (e drejta për respekt për jetën private dhe familjare) dhe **shkelje të nenit 4 të protokollit nr. 4** (ndalimi i dëbimit kolektiv të të huajve) të Konventës në lidhje me fëmijët parashtrues. Gjykata më tej konstatoi se kishte pasur **shkelje të nenit 13** (e drejta për mjet efektiv juridik) **në lidhje me nenin 8 dhe nenin 13 në lidhje me nenin 4 të protokollit nr. 4**, përkitazi me ankesën për mungesën e mjeteve juridike efektive kundër largimit të fëmijëve. Në fund, gjykata konstatoi se nuk kishte pasur **shkelje të nenit 13 në lidhje me nenin 3** përkitazi me ankesën rreth mungesës së mjeteve juridike efektive kundër kushteve të largimit.

1. Ky aktgjykim do të marrë formë të prerë në rrethanat e përcaktuara me Nenin 44 § 2 (aktgjykimet e formës së prerë) të [Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut](#).

Privimi nga liria dhe kundërshtimi i ligjshmërisë së paraburgimit

Mubilanzila Mayeka dhe Kaniki Mitunga k. Belgjikës (shih më lart te "Kushtet e ndalimit" dhe më poshtë te "E drejta për respekt të jetës familjare")

12 tetor 2006

Ky rast kishte të bënte me ndalimin gati dy muajsh në një qendër transiti për të rritur të drejtuar nga Zyra e të Huajve pranë aeroportit të Brukselit të një shtetaseje kongoleze pesë vjeçare që udhëtonte e vetme për t'u bashkuar me nënën që kishte marrë statusin e refugjatit në Kanada.

Gjykata vendosi se kishte pasur **shkelje të nenit 5 § 1** (e drejta për liri dhe siguri) të Konventës në lidhje me parashtruesen e mitur, duke konstatuar se sistemi juridik belg në atë kohë dhe mënyra si kishte funksionuar më herët nuk e kishte mbrojtur sa duhet të drejtën e saj për liri. Ajo vuri në dukje në veçanti se fëmija ishte ndaluar në një qendër të mbyllur të destinuar për të huaj të paligjshëm në të njëjtat kushte si të rriturit. Ato kushte nuk ishin përshtatur me pozicionin e cenueshmërisë ekstreme në të cilën ajo ishte gjetur si rezultat i statusit të saj si e mitur e huaj e pashoqëruar. Gjykata po ashtu vendosi që kishte pasur **shkelje të nenit 5 § 4** (e drejta për të pasur ligjshmëri të paraburgimit të vendosur shpejt nga një gjykatë) të Konventës, duke gjetur se ankesa e suksesshme e fëmijës kundër ndalimit kishte përfunduar si e kotë. Në lidhje me këtë, ajo vuri në dukje veçanërisht se autoritetet belge kishin vendosur për datën e largimit të fëmijës një ditë pasi ajo kishte paraqitur kërkesën e saj në *chambre du conseil* për lirim nga paraburgimi, që do të thotë edhe para se *chambre du conseil* të vendoste për të. Ata nuk kishin kërkuar ta rishikonin pozicionin e saj në asnjë fazë. Për më tepër, dëbimi kishte vazhduar pavarësisht nga fakti se afati 24 orësh për ankesë nga prokurori publik nuk kishte skaduar dhe se për atë periudhë vlen të pezullimi i vendimit për dëbim.

Bubullima k. Greqisë

28 tetor 2010

Parashtruesi i parë, një shtetas i mitur shqiptar, jetonte në Greqi me xhaxhanë e tij, i cili kishte të drejta prindërore mbi të. I arrestuar nga policia e emigracionit, e cila filloi procedurat e dëbimit kundër tij me arsyetimin se ai nuk kishte leje qëndrimi të vlefshme, ai më pas u vendos përkohësisht në mbajtje dhe më pas, pasi ishte marrë vendimi për deportimin e tij, u mbajt në paraburgim për të parandaluar ikjen e tij. Ai pretendonte se gjykatat greke nuk kishin arritur të vendosnin shpejt për kërkesën e tij për lirim dhe se ai nuk kishte asnjë mjet juridik me të cilin të sfidonte ligjshmërinë e paraburgimit të tij.

Gjykata vendosi se kishte pasur **shkelje të nenit 5 § 4** (e drejta për të pasur ligjshmëri të paraburgimit të vendosur shpejt nga një gjykatë) të Konventës në lidhje me parashtruesin e parë, duke konstatuar se mjetet juridike të siguruara nga ligji vendor nuk kishin përmbushur kërkesat e kësaj dispozite, në veçanti kërkesën e "shpejtësisë".

Rahimi k. Greqisë (shih edhe më lart te "Kushtet e ndalimit")

5 prill 2011

Rasti kishte të bënte me ndalimin e një të mituri të huaj të pashoqëruar në një qendër paraburgimi për të rritur. Parashtruesi pretendonte në veçanti se nuk ishte informuar për arsyet e arrestimit të tij ose për ndonjë mjet juridik në lidhje me këtë.

Gjykata më tej konstatoi se kishte pasur **shkelje të nenit 5 § 1** (e drejta për liri dhe siguri) të Konventës, duke konstatuar se ndalimi i parashtruesit nuk kishte qenë i ligjshëm. Ajo vuri në dukje në veçanti se ndalimi i parashtruesit ishte bazuar në ligj dhe kishte për qëllim sigurimin e dëbimit të tij. Për më tepër, në parim, kohëzgjatja e paraburgimit të tij - dy ditë - nuk mund të thuhet se ishte e paarsyeshme për të arritur atë qëllim. Megjithatë, autoritetet greke nuk kishin marrë parasysh interesat më të mira të parashtruesit si i mitur ose situatën e tij individuale si i mitur i pashoqëruar. Për më tepër, ata nuk kishin shqyrtuar nëse ishte e nevojshme si masë e fundit për ta vendosur parashtruesin në qendrën e paraburgimit apo nëse veprime më pak drastike mund të mos kishin mjaftuar për të siguruar dëbimin e tij. Këta faktorë krijuan dyshime për qëllimin e mirë të autoriteteve në ekzekutimin e masës së paraburgimit. Gjykata po ashtu vendosi që kishte pasur **shkelje të nenit 5 § 4** (e drejta për të pasur ligjshmëri të paraburgimit të vendosur shpejt nga një gjykatë) të Konventës. Në këtë kuptim, ajo vuri në dukje në veçanti se parashtruesi nuk kishte qenë në gjendje në praktikë të kontaktonte një avokat.

Për më tepër, broshura e informacionit që përshkruante disa nga mjetet juridike në

Fletë faktesh - migrantët e mitur të pashoqëruar në paraburgim

dispozicion ishte shkruar në një gjuhë të cilën ai nuk do ta kishte kuptuar, megjithëse intervista me të ishte kryer në gjuhën e tij amtare. Parashtruesi po ashtu ishte regjistruar si i mitur i shoqëruar edhe pse nuk kishte asnjë kujdestar që mund të vepronte si përfaqësuesi i tij ligjor. Prandaj, edhe nëse supozohet se mjetet juridike kishin qenë efektive, Gjykata dështoi të shihte se si parashtruesi mund t'i ushtronte ato.

Shih edhe: aktgjykimi në rastin [Housein k. Greqisë](#) i datës 24 tetor 2013.

Mohamad k. Greqisë (shih edhe më lart te "Kushtet e ndalimit")

11 dhjetor 2014

Ky rast kishte të bënte veçanërisht me ligjshmërinë e ndalimit të parashtruesit, një shtetas irakian i cili ishte një i mitur i pashoqëruar në kohën e arrestimit, në pikën kufitare Soufli, në pritje të largimit të tij.

Gjykata vendosi se kishte pasur **shkelje të nenit 5 § 1** (e drejta për liri dhe siguri) të Konventës, duke gjetur në veçanti që parashtruesi ishte arrestuar dhe ndaluar duke mos përfillur statusin e tij si i mitur i pashoqëruar dhe se kur kishte mbushur moshën madhore autoritetet greke e kishin zgjatur paraburgimin e tij pa marrë ndonjë hap me qëllim të largimit të tij.

Abdullahi Elmi dhe Aweys Abubakar k. Maltës (shih edhe më lart te "Kushtet e paraburgimit")

22 nëntor 2016

Të dy parashtruesit pretendonin në veçanti se ndalimi i tyre në Qendrën e Kazermave Safi për tetë muaj, kishte qenë arbitrar dhe i paligjshëm dhe se ata nuk kishin pasur ndonjë mjet juridik për ta sfiduar ligjshmërinë e paraburgimit të tyre.

Gjykata më tej konstatoi se kishte pasur **shkelje të nenit 5 § 1** (e drejta për liri dhe siguri) të Konventës, duke theksuar në veçanti se parashtruesit ishin të mitur dhe se ndalimi i tyre, në kushte të papërshtatshme, kishte qenë veçanërisht i gjatë. Gjykata po ashtu vendosi që kishte pasur **shkelje të nenit 5 § 4** (e drejta për të pasur ligjshmëri të paraburgimit të vendosur shpejt nga një gjykatë) të Konventës, pasi që parashtruesit nuk kishin pasur ndonjë mjet efektiv juridik për të kundërshtuar ligjshmërinë e ndalimit të tyre.

H.A dhe të tierët k. Greqisë (nr. 19951/16)

28 shkurt 2019

Shih më lart, te "Kushtet e paraburgimit".

Sh.D. dhe të tierët k. Greqisë, Austrisë, Kroacisë, Hungarisë, Maqedonisë së Veriut, Serbisë dhe Sllovenisë (nr. 14165/16)

13 qershor 2019

Shih më lart, te "Kushtet e paraburgimit".

Moustahi k. Francës

25 qershor 2020 (Aktgjykimi i Dhomës2)

Shih më lart, te "Kushtet e paraburgimit".

E drejta për respektimin e jetës familjare

Mubilanzila Mayeka dhe Kaniki Mitunga k. Belgjikës (shih gjithashtu më lart, te "Kushtet e paraburgimit" dhe "Heqja e lirisë")

12 tetor 2006

Ky rast kishte të bënte me ndalimin gati dy muajsh në një qendër transiti për të rritur të drejtuar nga Zyra e të Huajve pranë aeroportit të Brukselit të një shtetaseje kongoleze pesë vjeçare që udhëtonte e vetme për t'u bashkuar me nënën që kishte marrë statusin e refugjatit në Kanada dhe kthimin më pas të saj në vendin e origjinës. Parashtruesit (nëna dhe fëmija) pohonin në veçanti se ndalimi i fëmijës kishte përbërë ndërhyrje joproporcionale në të drejtën e tyre për respektimin e jetës familjare.

Gjykata vendosi se kishte pasur **shkelje të Nenit 8** (e drejta për respektimin e jetës private dhe familjare) të Konventës në lidhje me fëmijën dhe nënën për shkak të paraburgimit të fëmijës. Ajo vërejti në veçanti se një nga pasojat e ndalimit të fëmijës ishte ndarja e saj nga xhaxhai i saj (me të cilin ajo kishte mbërritur në aeroportin e Brukselit), dhe si pasojë ajo kishte ngelur e mitur e huaj e pashoqëruar, një kategori për të cilën kishte një boshllëk ligjor në atë kohë. Paraburgimi e kishte vonuar ndjeshëm ribashkimin e saj me nënën.

2. Ky aktgjykim do të marrë formë të prerë në rrethanat e përcaktuara me Nenin 44 § 2 të [Konventës](#).

Gjykata më tej vuri në dukje se në vend se të ndihmonin ribashkimin e saj me nënën, veprimet e autoriteteve belge e kishin penguar atë. Duke qenë të informuar që në fillim se nëna e fëmijës ishte në Kanada, autoritetet belge duhej të kishin bërë hetime të hollësishme me autoritetet kanadeze në mënyrë që të sqaronin pozicionin dhe të mundësonin një ribashkim të hershëm të nënës dhe vajzës. Në fund, Gjykata vërejti se, meqenëse nuk kishte rrezik që fëmija të mudohej t'i shmangej mbikëqyrjes së autoriteteve belge, ndalimi i saj në një qendër të mbyllur për të rriturit nuk i kishte shërbyer asnjë qëllimi dhe se do të mund të merreshin masa të tjera më të favorshme për interesin më të lartë të fëmijës. Për më tepër, meqenëse fëmija ishte e mitur e huaj e pashoqëruar, Belgjika e kishte për obligim ta lehtësonte ribashkimin e familjes. Prandaj, Gjykata gjeti se kishte pasur ndërhyrje disproporcionale në të drejtën e parashtruesve për të respektuar jetën e tyre familjare. Gjykata gjithashtu vendosi në këtë rast se kishte pasur **shkelje të nenit 8** të Konventës në lidhje me fëmijën dhe nënën e saj, për shkak të dëbimit të fëmijës në vendin e saj të origjinës.

Moustahi k. Francës

25 qershor 2020 (Aktgjykimi i Dhomës)

Shih më lart, te "Kushtet e paraburgimit".

Tekste dhe dokumente

Shih në veçanti:

- **Doracakun për të drejtën evropiane në lidhje me azilin, kufijtë dhe imigracionin**, Agjencia e Bashkimit Evropian për të Drejtat Themelore / Gjykata Evropiane e të Drejtave të Njeriut, 2013
 - Komisioneri i Këshillit të Evropës për të Drejtat e Njeriut **uebfaqja** mbi punën tematike "Migrimi"
 - Përfaqësuesi Special i Sekretarit të Përgjithshëm të Këshillit të Evropës për migracionin dhe refugjatët **uebfaqja**
-

Kontakti i medias:

Tel.: +33 (0)3 90 21 42 08

3. Ky aktgjykim do të marrë formë të prerë në rrethanat e përcaktuara me Nenin 44 § 2 të